

У претходној колумни „Наш пут је - ни у чему свесно не подржавати лаж“ (19.7.2023) позајмио сам део Солжењициновог манифеста против насиља „Не живети у лажи“, од 12.2.1974. године: „Тако смо безнадежно рашчовечени да ћемо за данашње скромно намештење дати сва начела, душу своју, све напоре наших предака, све могућности за потомке – само да не пореметимо своје јадно битисање. У нама није преостало ни чврстине, ни поноса, ни срчаности. Чак се ни свеопште атомске смрти не бојимо, трећег светског рата се не бојимо (можда ћемо се у пукотини сакрити) – само се бојимо грађанске одважности! Само нам је до тога да се не одвојимо од стада, да не начинимо корак сами – и одједном останемо без белих векни, без гасног бојлера, без пријаве боравка у Москви....“

Уместо да од Врховника, у његовом 191. обраћању од почетка године, добијемо одговор на питање када ће испунити захтеве четворомесечних грађанских протеста и на које ћемо изборе и када, он нам је упаковану у амбалажи за „Бољи живот“, „Срећне људе“, „Породично благо“ или „Стижу долари“, прошлог петка, по ко зна који пут, репризирао једну од епизода из Орвелове „1984“.

Србија између Орвелове Океаније и Домановићеве Страдије

Пише: Цвијетин Миливојевић
среда, 13 септембар 2023 15:17

Србија између Орвелове Океаније и Домановићеве Страдије

Пише: Цвијетин Миливојевић
среда, 13 септембар 2023 15:17

